

EL TRESOR DE XILE

En un país anomenat Xile, hi vivia una família, tenia un nen que es deia Esteve i una filla gran que es deia Àustria i la mare que es deia Alisa. No tenien pare, havia mort a la guerra.

La família cada cop estava més trista. Un dia el nen va decidir sortir a l'exterior, on el món era, cada cop, més trist i negre. Sentia trets i gent cridant. De sobte, va caure un paper sobre el nen. Es va tocar el cap i va agafar el paper.

Indicava un lloc conegut per a Esteve, era el riu. Va avisar a la seva germana, que buscava menjar:

-Àustria, mira el que he trobat. Ella mirant el full i va dir:

-On has trobat això?

-Al cantó de casa.

-Espero que no vulguis anar a buscar el "tresor".

-Sí, exactament el que has dit, anem a buscar el tresor.

-No!, què dius! És molt perillós anar al riu, estem en guerra i no vull que correis cap perill. Ara deixa això i no expliquis res a la mare, d'acord?

-D'acord -va dir amb desànim i cansament.

Van tornar a casa els dos junts, intentant no topar amb cap militar de l'altre bàndol i arribar a casa sense cap problema. La mare els esperava preocupada. Quan va veure els nens, es va alegrar molt.

-Hola, nens, per què heu trigat tant?

Els nens mirant el sostre van dir:

-No, és que anàvem a jugar.

-Jugar! Amb la situació que estem amb guerra i bombes pel mig! No hi torneu, entesos?

Tots dos assenten el cap i van anar a l'habitació corrents.

El nen va mirar per la finestra, de cop va dir:

-Aaaah!

La germana va mirar per la finestra i va veure un militar, li va tapar la boca al seu germà i li va dir:

-Silenci.

Quan el militar se'n va anar, van tornar a estar tranquils.

Van parlar sobre anar a buscar el tresor, l'Àustria continuava pensant que no, però l'Esteve va dir:

-Anem a buscar el tresor.

-D'acord.

Van anar a buscar el tresor i van cavar al lloc que indicava i van veure un tresor amb una carta, la van llegir i deia:

-L'amor és la veritable riquesa.

Autora: Alèxia G.